

„TROCZĘ WIĘKSZY TEATRZYK ŚWIATA”

Osoby :

Demoniczny Nauczyciel (DN)

Przebrzydłe Jarząbki (PJ), czyli uczniowie

Przebrzydłe Jarzębinki (PJ), czyli uczennice

SCENA 1, czyli WSTĘP

Aktorzy wchodzą poprzebierani za osoby z teatrzyku „ Zielona Gęś”

PJ1 : Mistrz Konstanty Ildefons stworzył jak wszyscy wiedzą „Najmniejszy Teatr Świata” – „ZIELONĄ GĘŚ”

PJ2 : Ten teatr wciąż żyje. Nikt przecież nie zapomni

PJ3 : OSIOŁKA PORFIRIONA

PJ4 : PSA FAFIKA

PJ5 : HERMENEGILDY KOCIUBIŃSKIEJ

PJ1 : ALOJZEGO GZEGŻÓŁKI

PJ2 : PIEKIELNEGO PIOTRUSIA

PJ3 : PROFESORA BĄCZYŃSKIEGO

PJ4 : Już przymierzaliśmy się do wystawienia „ Zielonej Gęsi”.

PJ5 : Kiedy okazało się, że u nas funkcjonuje „Trochę Większy Teatrzyk Świata”

PJ1 : Gdzie to jest u nas ?

PJ2 : Po prostu w klasie

PJ3 : Słuchajcie osobiście znamy PIEKIELNEGO PITRUSIA

PJ4 : Ostatnio wybił szybę !

PJ5 : A profesor Bączyński uczy nas matematyki

PJ1 : Jednym słowem ...

PJ2 : Domyśliliśmy się co mistrz Konstanty Ildefons, mógłby zobaczyć gdyby chodził do naszej klasy

PJ3 : A może u Was też funkcjonuje ten Teatrzyk ?

PJ4 : Popatrzcie i zastanówcie się

PJ5 : Oto zaczyna się przedstawienie „Trochę Większego Teatru Świata”

PJ1 : Występują !!!

PJ2 : Przebrzydłe Jarzabki i Jarzębinki !!! Brawa !!! (wszyscy się kłaniają)

PJ3 : Czyli my uczniowie, oraz ...

PJ4 : Demoniczny Nauczyciel, w którego roli zobaczycie.... (wszyscy się kłaniają)

PJ5 : Również nas !!!

PJ1 : Odsłona pierwsza !!!

SCENA 2, czyli SPRAWDZIAN

Zaczyna się lekcja. Wchodzi DN. PJ wstają.

DN : Dziń Dybry !

PJ : Dziń Dybry !

DN : Smerfuj się kto może wyciągamy karteczki !

PJ nieśmiało protestują. Wyciągają karteczki. DN rozdaje zadania.

PJ siedzą i piszą. DN przechadza się i pilnuje porządku. Gdy tylko DN odwraca się PJ porozumiewają się.

DN : To jest sprawdzian. Nie wolno rozmawiać !

PJ (jak wyżej)

DN : Słyszę głosy !

PJ I : Ja też, ale się leczę

DN (z rozpaczą) : Szczęściarz ! Dla mnie nie ma ratunku ! Słyszę głosy na każdym sprawdzianie, a lekarz powiedział, że to nieuleczalne !!!

PJ (chórem) : Nauczycielu !
Ciężka Twa dola !
Lecz się chwileczkę
Zastanów
Dla swego szczęścia
i stanu zdrowia
Nie rób już więcej
Sprawdzianów !

KURTYNA OPADA ZMIESZANA

SCENA 3, czyli UWAGA

Trwa godzina wychowawcza. DN przegląda dziennik.

DN : Klasa źle się zachowywała i otrzymała uwagę. Czytam : klasa chodzi po klasie i nie zwraca uwagi na moje uwagi. Pytam, dlaczego klasa chodzi po klasie ? Przewodnicząca !

PJ I (wstaje i zwiesza głowę)

DN : Dlaczego klasa chodzi po klasie ? Klasa ma zgodnie z regulaminem siedzieć. Jeżeli klasa nadal będzie chodzić po klasie to znaczy, że klasa nie ma klasy. A my walczymy o to, aby klasa była z klasą. Czy wszyscy rozumieją ? Bardzo proszę, aby na przyszłość klasa nie chodziła po klasie i pokazała, że ma klasę. A już szczytem wszystkiego jest niezwracanie uwagi na uwagi. Na uwagi należy zwracać uwagę ! Nie wolno nie zwracać uwagi na uwagi. Uwagi daje się po to, aby właśnie zwrócić uwagę. Ja sobie wypraszam niezwracanie uwagi na uwagi. Klasa nie będzie więcej chodzić po klasie i będzie zwracać uwagę na uwagi, a jeżeli nie, to wpiszę Wam następną uwagę ! (z satysfakcją siada)

PJ (ciężko wzdychają i chórem) :Nasza piękna

Polska mowo

Mowo Skargi

I Miłosza

Ochroń nas

Przed tym bełkotem

Który dźwięczy

W naszych uszach

KURTYNA OPADA BEZNADZIEJNIE

SCENA 4, czyli ON

Przerwa. PJ III i PJ IV stoją na korytarzu. Wbiega PJ I

PJ I : Słyszeliście ? Czy już wiecie ?

Co ON powiedział na polskim kobiecie ?

Na polskim zapytany

Kazał kobiecie wypchać się sianem !

Wbiega PJ II

PJ II : Słyszeliście ? Czy już wiecie ?

ON odpalił petardę w toalecie

Mówię Wam ! fruwały kafelki !

PJ III : My też zrobmy numer wielki !

PJ IV : Może spalić śmieci w koszu !

PJ V : Albo dziennik potarmosić !

PJ I : Podłożmy nogę dyrowi !

PJ II : Zalejmy wodą pół szkoły !!!

PJ V (dotąd milczący) : DAJCIE SPOKÓJ, MYŚLICIE ŻE TO DLA SZPANU
NAROBIL W SZKOLE RABANU ?
CZY WY NIC NIE WIDZICIE !?
WCZORAJ ROZESZLI SIĘ JEGO RODZICE !!!

KURTYNA OPADA DOBITA

SCENA 5, czyli KOMÓRKI

Zaczyna się lekcja. Wchodzi DN. PJ wstają.

DN : Dziń Dybry !

PJ : Dziń Dybry !

DN (otwiera dziennik) : Na dziś należało przygotować zadanie domowe. Mieliście się zastanowić I wybrać, które komórki uważacie za najbardziej wartościowe. Można zdobyć dobre oceny. Proszę, kto na ochotnika ?

PJ RAZEM : Ja ! Ja ! Ja !

DN : Proszę o spokój. Wszyscy będą mogli zaprezentować. Po kolei. Bardzo proszę ! (wskazuje najbliższego PJ)

PJ I : Najlepszą komórką jaką znalazłem jest NOKIA 6230i ponieważ oferuje radio, gry JAVA, SMSy, MMSy, GPRS, organizer, dzwonki polifoniczne, aplikacje JAVA, zestaw słuchawkowy i jest w bardzo przystępnej cenie, a ponadto

DN : Proszę natychmiast skończyć ! Czy ktoś może przygotował coś innego ?

PJ : Ja ! Ja ! Ja !

DN : Proszę (wskazuje następnego PJ)

PJ II : Uważam, że jeszcze lepszą komórką będzie NOKIA 8800 bo ma jeszcze aparat cyfrowy 2 megapiksele, kamerę, odtwarzacz Mp3 i jest w stalowej obudowie. Do tego opcjonalnie można zamówić adapter bluetooth i korzystać z pełnej składanej klawiatury....

DN (z irytacją) : Dostyc. Starczy. Czy ktoś przygotował coś mądrzejszego ?

PJ : Ja ! Ja ! Ja !

DN (z rezygnacją) : Proszę

PJ III : Najlepszą komórką moim zdaniem jest SONY ERICSSON k700i ponieważ poza radiem, MMSami, GPRSem, aparatem i kamerą i technologią bluetooth ma własną pamięć, a Opcjonalnie można ją wyposażyć w pełną wirtualną klawiaturę wyświetlaną na biurko i korzystać z niej jak z komputera ...

DN (z krzykiem) : Więcej nie wytrzymam !. Koniec ! B

JAKIEŚ SMSy !
JAKIEŚ KLAWIATURY
A GDZIE MIEJSCE NALEŻNE
DLA CUDU NATURY

DLACZEGO NIKT NIE NAPISAŁ !
NIE POMYŚLAŁ WCALE !
ŻE NAJWAŻNIEJSZE KOMÓRKI
TO KOMÓRKI SZARE !

KURTYNA OPADA Z ZAŻENOWANIEM

SCENA 6, czyli PAPIER

Przerwa. Na scenie leży papier. Pojawia się PJ I.

PJ I : O ! Papierek ! Ktoś go rzucił. Ale przecież nie ja. Cóż mam biedny robić ? Podnieść ? Nie podnieść ? Oto jest pytanie ? Może jednak podnieść i wyrzucić do kosza ? Ale przecież gdy inni zobaczą, co sobie pomyślą ? Znow ten moment wyboru ! Znow ciężka próba, o losie mój nieznośny. Dlaczego ja ? Za co ? (zastyga w pozie cierpiętniczej)

Wchodzi PJ II. Rozgląda się. Nie zauważa papierka, potyka się o niego i przewraca. Podnosi się, Ale idzie dalej. Wchodzą pozostałe PJ. Wszyscy widzą papierek, ale go nie podnoszą. Wchodzi DN.

DN (zwraca się do grupy PJ) : Bardzo proszę podnieść papierek !

PJ III : Dlaczego ja ?

PJ IV : Ja go nie rzuciłem !

PJ I : Niech podnosi ten kto rzucił !

PJ II : Ale my nie widzieliśmy kto rzucił !!

PJ III : To dlaczego my mamy podnosić ?

Jeden z PJ pochyla się, wrzuca papier do kosza i wychodzi.

DN : Dziękuję (też wychodzi)

PJ I : O ! Sprawa papierka jest już rozwiązana !

PJ II : Ale nasza koleżanka jest wielce podejrzana !

PJ III : Nie musiała wyrzucić, ale wyrzuciła !

PJ IV : Czy chciała się podlizać, czy rozum straciła ?

PJ I : Dzięki niej afera papierkowa jest już rozwikłana !

PJ RAZEM : ALE NA WSZELKI WYPADEK BĘDZIE NIELUBIANA !

KURTYNA OPADA Z NIESMAKIEM

SCENA 7, czyli ONA

Klasa. Dzwonek. Po dzwonku do stołu podchodzą kolejno PJ

PJ I : Bo ONA proszę pana
Była niemiła od rana

PJ II : Bo ONA proszę pana
Nie miała dzisiaj zadania

PJ III : Bo ONA proszę pana z takiego anglika
Do dzisiaj nie ma podręcznika

PJ I : Bo ONA proszę pana
Jest niemodnie ubrana

PJ II : Bo my proszę pana, na co dzień
Rozmawiamy często o modzie

PJ III : A ona staje wtedy przy oknie
I zachowuje się okropnie

PJ I : A kiedy wymieniamy SMSy
ONA wyraźnie się peszy

PJ II : A my z nią chcemy nawiązać kontakty
Ale bez SMSów to nie takie łatwe

PJ III : A kiedy słyszy słowo dyskoteka
Od razu od nas ucieka

PJ II : A my tak się staramy, aby wyszła na ludzi

PJ RAZEM : A ONA NAS PO PROSTU NIE LUBI !

DN (smutno) : Wasza klasowa koleżanka
Była niemiła tego ranka
Bo wczoraj jak co dnia
Nie jadła obiadu ...
Była po prostu głodna ...

KURTYNA ZAPADA SIĘ POD ZIEMIĘ

SCENA 8, czyli METODA

DN wchodzi do klasy.

DN : Dziń Dybry.

PJ : Dziń Dybry

PJ siadają i zaczynają rozmawiać

DN :Proszę o ciszę

PJ rozmawiają

DN (z naciskiem) : Proszę o ciszę !

PJ rozmawiają

DN (podniesionym głosem) : Proszę o ciszę !!

PJ rozmawiają

DN (krzyczy) : Proszę o ciszę !!!!!!!!!!!!!

PJ rozmawiają

DN (z rozpaczą) : Proszę o ciszę !

PJ rozmawiają

DN (błagalnie) : Proszę o ciszę !

PJ rozmawiają

DN (pada na kolana) : Proszę, proszę, proszę

PJ rozmawiają

DN (z płaczem na kolanach) : Błagam Was o tę cholerną ciszę !

DZWONEK

PJ wychodzą z sali

DN (z niedowierzaniem) : Cisza ?! (wstaje z kolan)

DN : Żadnego poświęcenia
Nie szkoda
Gdy efekty ma przynieść
Wychowawcza metoda

KURTYNA OPADA Z NIEDOWIERZANIEM

SCENA 9, czyli MISIE

Dzwonek. PJ siedzą w sali, wchodzi D N. PJ wstają.

DN : Dziń Dybry.

PJ : Dziń Dybry

DN i PJ siadają. DN otwiera dziennik. PJ zgłaszają się. DN patrzy na klasę.

DN : Słucham. (wskazuje najbliższego PJ)

PJ I : Mi się zapomniało długopisu

PJ II : Mi się zapomniało zadania

PJ III : Mi się zapomniało piórnika

PJ IV : Mi się zepsuło pióro

PJ V : Mi się rozwiązał but

PJ VI : Mi się zrobiło niedobrze

DN (z rozpaczą) : Znowu misie ! Nienawidzę misiów ! Nie wolno rozmnażać misiów ! Czuję jak rośnie mi ciśnienie ! (charczy, a następnie pada)

PJ otaczają DN i chórem :

Nauczycielu !

Nie wołaj ratunku !

Ani Olaboga !

Nasze misie

Potrafia wykończyć

Każdego pedagoga !

KURTYNA OPADA ZŁOŚLIWIE

SCENA 10, czyli FINAŁ

Aktorzy wchodzą przebrani jak na początku

PJ I : OPADŁA KURTYNA

PJ II : LECZ TEATR NIE PRZESTAŁ GRAĆ

PJ III : NA KAŻDEJ LEKCJI NOWA ODSŁONA

PJ IV : NA KAŻDEJ PRZERWIE NOWY AKT

PJ V : TYLE NA DZISIAJ

PJ I : RZECZ JUŻ SKOŃCZONA

PJ II : ROZSTANIA NADSZEDŁ CZAS

PJ III : WIĘC TYLKO JESZCZE DLA MISTRZA POKŁON

Wszyscy kłaniają się portretowi Konstantego Ildefonsa Gałczyńskiego

PJ II : I WSZYSCY ŻEGNAMY WAS

Na podstawie tekstów Konstantego Ildefonsa Gałczyńskiego

Marek Ogórkiewicz (DN)